

[Fuglsang]

har undertiden set og hørt påstande om, at der ikke skulle være nogen grund til ængstelse, fordi vi efter det tidspunkt åbner for køb udefra, at vi ikke behøver at være bange for f. eks. pengestærkere tyskeres opkøb. Heroverfor står jeg med 6 sider af Frankfurter Allgemeine Zeitung fra den 7. oktober, som fortæller noget helt andet. Det er 6 sider med lokkende annoncer og opfordringer til at investere i lavt beskattet landbrugsjord i USA, at købe risikofrit i Canada, man kan købe en hel Bahama-ø, man kan købe frugtbare skove og græsgange i Argentina og Paraguay, i Europa er der 3.200 ha rekreativt område i Grækenland, i Spanien kan man kun vinde ved at købe jord, og inden for EF er der et slot, hvor Henrik VIII sov i 1530, i Sydbelgien, Frankrig og Luxembourg søges der bondegårde og skove i alle størrelser – eventuelt med mulighed for spekulation, tilføjes der. Vi har da også kunnet læse om, at der f. eks. i Frankrig har været folkelige demonstrationer mod tyskere, som muligvis kom tilbage for at mindes de glade dage fra 1940 til 1945.

Vi mener også, at der skal gøres mest muligt for at hindre, at danske ikke-landmænd opkøber og spekulerer i vores landbrugsjord, ved at skærpe betingelserne for at erhverve landbrugsejendomme, f. eks. ved at stille uddannelseskraav. Jeg skal ikke sige så meget om disse ting, for de indgår i regeringens forslag.

Det samme gælder spørgsmålet om at bremse prisstigningerne på jord. Her har vi jo vort eget forslag om at infrefryse kapitalgevinsterne, og vi behandler i øjeblikket retsforbundets forslag.

Jeg vil sige et par ord om en sag, som ikke er omtalt så forfærdelig meget, nemlig forslaget om at ligestille andelsbrug med familiebrug i de love, som kan være relevante, landbrugsmoderniseringsloven og loven om udlån til yngre landmænd.

Som det er nævnt heroppe, drejer det sig om en konkret sag, nemlig 4 unge vestjyske landmænds forsøg på at komme til at købe og drive en ejendom på andelsbasis. Der er i dette tilfælde på ingen måde tale om mere eller mindre romantiserede »idealister«, men om 4 alvorligt tænkende og dygtigt arbejdende unge mænd, der på forhånd har sikret sig den nødvendige såvel teoretiske som praktiske ballast. Det er mit indtryk, at man har erkendt dette, at man har vist forståelse både

fra landbrugsministeren og andre instanser, og man har også stort set godkendt de vedtægter for andelsbruget, som er udarbejdet.

Jeg tror, man har forstået, at disse 4 i virkeligheden har lagt op til noget, som går ud over deres egne snævre grænser, noget, som kan tjene som et nyttigt eksperiment med hensyn til en ny, alternativ drifts- og ejendomsform. En udbygning af vores »andelsbevægelse« i en situation, der måske på mange måder kan minde om den, som herskede, da dansk andelsbevægelse først brød igennem, nemlig dengang da dansk landbrug på en dygtig, fremsynet og dristig måde overvandt en farlig krise ved i fællesskab at udnytte nye tekniske og driftsmæssige muligheder.

Men som sagt, velviljen strander på reglerne i førnævnte love. Det er derfor, jeg mener, de bør ændres, eller måske bør man finde en mere smidig form at administrere dem på.

Der er omtalt nødvendigheden af husbondafløsning. Landmændene må af mange grunde have fritid som andre borgere, bl. a. for at fastholde mange unge ved erhvervet. Der er jo mange, der ligefrem skræmmes bort ved at se deres forældres bundne tilværelse.

Med hensyn til forslaget om at øge den animalske produktion, så var en af forventningerne, da vi gik ind i fællesmarkedet, jo, at dette kunne muliggøre en 3 pct.s årlig stigning de følgende 5 år – noget, der som bekendt ikke er opnået; tværtimod falder vores produktion, og vi indhentes af vore konkurrenter.

Vi ved, det er et meget kompliceret spørgsmål, og vi er da heller ikke indstillet på, at det simpelt hen skal ske ved en ordre eller et pålæg fra oven, men den udvikling, der er sket, hvor kornavlens er vokset på husdyrproduktionens bekostning, er jo en politisk betinget udvikling i høj grad. Det er et spørgsmål om prisforholdet mellem planteavl- og husdyrprodukter og et spørgsmål om stalde og muligheden for at modernisere dem. Det er et finansieringsspørgsmål, og det er derfor, vi ønsker landmændenes egne organisationer med, for at det med deres praktiske erfaringer kan blive inddraget sammen med forsknings- og forsøgsvirksomhed – og så selvfølgelig det, der ellers skal gøres.